

2. Hvordan sikres overholdelsen af artikel 5 i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾, ifølge hvilken det er forbudt at indfange alle de fuglearter, der lever i vild tilstand, med undtagelse af dem, der er opført på listen over arter, som der må drives jagt på?

3. Har den i henhold til artikel 14 i forordning (EF) 338/97⁽²⁾ (CITES) nedsatte håndhævelsesgruppe med ansvar for at sikre, at forordningen overholdes, kendskab til denne sag? Deltager Grækenland i denne gruppe? Overholdes forordningens artikel 8, stk. 1?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(19. december 2003)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at den på grundlag af en klage (nr. 2003/4831) vedrørende landbrugsministeriets udstedelse af tilladelser til indsamling og opdræt af en række græske vilde arter, der er optaget i bilag IV til Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾, har indledt en sag for at undersøge, om denne praksis er i overensstemmelse med forpligtelserne efter direktivets artikel 12 og 16.

Da den pågældende klage ikke vedrører fangst af fuglearter, er den endnu ikke blevet sat i forbindelse med Rådets direktiv 79/409/EØF⁽²⁾. Kommissionen vil imidlertid også rejse dette spørgsmål med de græske myndigheder, og hvis der er udstedt tilladelser til indsamling af enheder af fuglearter, der er beskyttet i medfør af direktiv 79/409/EØF, vil dette blive taget op. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den vil fortsætte sin undersøgelse af klagen og ikke tøve med at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Grækenland handler i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning.

Hvad angår muligheden for, at der er sket en overtrædelse af Rådets forordning (EF) nr. 338/97⁽³⁾ (CITES), skal det nævnes, at kommerciel handel med arter i bilag A, B og C er tilladt efter forordningens artikel 5 og 8, hvis de pågældende arter stammer fra en medlemsstat og er indfanget eller indsamlet i naturen i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat. Der kan således kun blive tale om overtrædelse af denne forordning, hvis det drejer sig om arter, der er opført i forordningen (ikke andre arter), og kun hvis det kan fastslås, at de græske myndigheder har udstedt tilladelser for disse arter i strid med Grækenlands egne love eller Rådets direktiv 92/43/EØF.

Kommissionen vil behandle denne sag efter standardklageproceduren og vil ikke forelægge den for håndhævelsesgruppen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97, eftersom denne gruppe ikke er et udvalg, hvortil man kan indgive klager over overtrædelser fra medlemsstaternes side. Gruppen er derimod et forum for alle medlemsstaternes håndhævelsesmyndigheder (dvs. politi, told osv.), hvor de kan drøfte og udveksle oplysninger om tekniske spørgsmål af fælles interesse med henblik på at forbedre håndhævelsen af CITES-forordningen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

⁽²⁾ Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle.

⁽³⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, EFT L 61 af 3.3.1997.

(2004/C 78 E/0510)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3207/03

af Alexander de Roo (Verts/ALE) til Kommissionen

(30. oktober 2003)

Om: Peroxid i tandpasta

Kommissionen har til hensigt at godkende en forhøjelse af indholdet af peroxid i kosmetiske produkter fra 0,1 til 6%. Dette sker for at give nye tandplejemidler adgang til markedet.

Peroxid er inhærent farligt. Det er årsagen til, at Japan og Brasilien for nylig har forbudt stoffet til dette formål, navnlig da der er sikre alternativer til at gøre tænderne hvide også uden peroxid. Også den amerikanske sammenslutning af tandlæger advarer mod produkter med et højt indhold af peroxid, der kan beskadige tænderne og forårsage maveproblemer.

Også WHO er bekymret over tilstedeværelsen af peroxid i kosmetiske produkter.

Mener Kommissionen ikke — på grundlag af forsigtighedsprincippet — at en forhøjelse af indholdet af peroxid ikke er gavnligt for (folke)sundheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(1. december 2003)

En af hovedmålsætningerne med Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler⁽¹⁾ er at beskytte folkesundheden. Derfor anfører direktivet som et overordnet princip, at kosmetiske midler, der bringes i handelen inden for Fællesskabet, ikke må kunne være til skade for menneskets sundhed (direktivets artikel 2). Der er iværksat foranstaltninger for at sikre dette, for eksempel må visse stoffer ikke forekomme i kosmetiske midler (direktivets bilag II), og visse andre stoffer må kun forekomme i overensstemmelse med de fastsatte begrænsninger og betingelser (direktivets bilag III). Referencenummer 13 i bilag III fastsætter regler for hydrogenperoxid og andre blandingsprodukter, der udskiller hydrogenperoxid, herunder carbamidperoxid og zinkperoxid i mundplejemidler op til den højeste tilladte koncentration på 0,1 %.

Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler (SCCNFP) har beføjelser til at afgive udtalelse i spørgsmål vedrørende forbrugersundhed og -sikkerhed på baggrund af videnskabelige data. Kommissionen anmodede SCCNFP om at vurdere, om det var sikkert at anvende højere koncentrationer af hydrogenperoxid og andre blandingsprodukter, der udskiller hydrogenperoxid i tandkosmetiske midler. Disse produkter udgør en anden kategori af kosmetiske midler end mundpleje-produkter.

SCCNFP erklærede i sin udtalelse, vedtaget under det 21. plenarmøde af 17. september 2002, at indholdet af hydrogenperoxid i tandkosmetiske midler ikke burde overstige 6 % (af indholdet eller det udskilte) med en begrænsning på maksimalt 50 mg hydrogenperoxid om dagen. Det frarådes at bruge tandkosmetiske midler inden og umiddelbart efter tandlægebehandling. Forhold som allerede eksisterende skader på vævet og samtidigt forbrug af tobak og/eller alkohol kan forværre den giftige virkning af hydrogenperoxid. Der er generelle beviser for, at korrekt brug af tandblegende midler med mellem 0,1 og 6,0 % hydrogenperoxid (eller tilsvarende for stoffer, der udskiller hydrogenperoxid) er sikkert, såfremt det foregår under en tandlæges overvågning.

Kommissionen vil med udgangspunkt i denne udtalelse tage de nødvendige skridt til at tilpasse bilag III til direktiv 76/768/EØF i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, EFT L 262 af 27.9.1976.

(2004/C 78 E/0511)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3212/03

af Stavros Xarchakos (PPE-DE) til Kommissionen

(30. oktober 2003)

Om: Beskyldninger i britisk avis om uregelmæssigheder i Kommissionen

Ifølge oplysninger i det britiske dagblad Daily Telegraph af 24. september 2003 er der tilgået næstformand i Kommissionen, Neil Kinnock, en skrivelse med beskyldninger om uregelmæssigheder, som OLAF ifølge